د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 144 : سورة الأسرا – ايات 11-25

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيَدْعُ	الْإِنسَانُ	بِالشَّرِّ	دُعَاءَهُ	بِالْخَيْرِ	وَكَانَ	الْإِنسَانُ	عَجُولًا ﴿١١﴾
او دعا کوی	انسان	د شر/ بدئ	(لکه څنګه چه وی) دعا کول د هغه	د خیر	او دے	انسان	تادی ګرندے -

وَجَعَلْنَا	اللَّيْلَ	وَالنَّهَارَ	آيَتَيْنِ	فَمَحَوْنَا	آيَةَ	اللَّيْلِ	وَجَعَلْنَا
او جوړه کړه مونږ	شپه	او ورځ	دوه نښې	نو خره کړه مونږ	نښه	د شپې	او جوړه کړه مونږ

آيَةَ	النَّهَارِ	مُبْصِرَةً	لِّتَبْتَغُوا	فَضْلًا	مِّن رَّبِّكُمْ	وَلِتَعْلَمُوا
نښه	د ورځ	روښانه	څکه چه تاسو تلاش کړئ	فضل	د خپل رب	او څکه چه تاسو پوهه شئ

عَدَدَ	السِّنِينَ	وَالْحِسَابَ	وَكُلَّ	شَيْءٍ	فَصَّلْنَاهُ	تَفْصِيلًا ﴿١٢﴾
په شمار	د کلونو	او حساب	او هر	شے	ښکاره بیان کړو مونږ هغه	په ښکاره سره بیانول -

وَكُلَّ	إِنسَانٍ	أَلْزَمْنَاهُ	طَائِرَهُ	فِي عُنُقِهِ	وَنُخْرِجُ
او هر	انسان	لازم کړو مونږ په هغه	قسمت د هغه	د هغه په څټ کښې	او مونږ به راوباسو

لَهُ	يَوْمَ	الْقِيَامَةِ	كِتَابًا	يَلْقَاهُ	مَنشُورًا ﴿١٣﴾
د هغه دپاره	په ورځ	د قیامت	یو کتاب	هغه به بیا مومی هغه	نشر شوے/ ښکاره -

اقْرَأْ	كِتَابَكَ	كَفَىٰ	بِنَفْسِكَ	الْيَوْمَ	عَلَيْكَ	حَسِيبًا ﴿١٤﴾
اولوله	كتاب خپل	كافي دے	ستا نفس هم	په نن ورځ	په تا باندِ	حساب اخستو والا -

مَّنِ	اهْتَدَىٰ	فَإِنَّمَا	يَهْتَدِي	لِنَفْسِهِۦ ۖ	وَمَن
خوک چه	هدايت بيا موى	نو بے شکه	هغه هدايت بيا موى	هم د خپل نفس دپاره	او خوک چه

ضَلَّ	فَإِنَّمَا	يَضِلُّ	عَلَيْهَا ۚ	وَلَا	تَزِرُ	وَازِرَةٌ
گمراه شو	نو بے شکه	هغه گمراه شو	خپل خلاف	او نه به	بوج اوچتوى	يو بوج اوچتولو والا

وِزْرَ	أُخْرَىٰ ۗ	وَمَا	كُنَّا	مُعَذِّبِينَ	حَتَّىٰ	نَبْعَثَ	رَسُولًا ﴿١٥﴾
بوج	د دويم کس	او نه	يو مونږ	عذاب ورکولو والا	تر دے چه	مونږ اوليږو	يو رسول -

وَإِذَا	أَرَدْنَا	أَن	نُّهْلِكَ	قَرْيَةً	أَمَرْنَا
او چه کله	اراده اوکړو مونږ	چه	مونږ هلاک کړو	يو کلے	حکم ورکوؤ مونږ

مُتْرَفِيهَا	فَفَسَقُوا	فِيهَا	فَحَقَّ	عَلَيْهَا	الْقَوْلُ
د هغې خوشحاله خلقو له	نو هغوئ نافرمانی کوی	په هغې کښ	نو ثابته شی	په هغه باندِ	خبره

فَدَمَّرْنَاهَا	تَدْمِيرًا ﴿١٦﴾
نو تباه کړو مونږ هغه	تباه کول -

د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 144 : سورة الأسرا – ايات 11-25

وَكَمْ	أَهْلَكْنَا	مِنَ الْقُرُونِ	مِن بَعْدِ	نُوحٍ	وَكَفَىٰ	بِرَبِّكَ
او څومره	هلاک کړل مونږ	امتونه / کلی	پس	د نوح علیه سلام نه	او کافی دے	رب ستا

بِذُنُوبِ	عِبَادِهِ	خَبِيرًا	بَصِيرًا﴿١٧﴾
د ګناهونو دپاره	د خپلو بندیانو	ښه خبر اخستو والا	ښه لیدو والا -

مَّن	كَانَ	يُرِيدُ	الْعَاجِلَةَ	عَجَّلْنَا	لَهُ	فِيهَا	مَا
ځوک	دے (چه)	غواړی	ذر ملاویدو والا شے	ذر ورکړوؤ مونږ	هغه له	په هغې کښ	څه چه

نَشَاءُ	لِمَن	نُّرِيدُ	ثُمَّ	جَعَلْنَا	لَهُ	جَهَنَّمَ
مونږ غواړو	د چا دپاره چه	مونږ غواړو	بیا	مونږ جوړ کړو	د هغه دپاره	جهنم

يَصْلَاهَا	مَذْمُومًا	مَّدْحُورًا﴿١٨﴾
هغه به داخلیږی په هغې کښ	ملامته شوے	د رحمت نه لری شوے -

وَمَنْ	أَرَادَ	الْآخِرَةَ	وَسَعَىٰ	لَهَا	سَعْيَهَا	وَهُوَ
او چه ځوک	غواړی	آخرت	او هغه کوشش اوکړی	د هغې دپاره	کوشش د هغه	او (چه) هغه

مُؤْمِنٌ	فَأُولَـٰئِكَ	كَانَ	سَعْيُهُم	مَّشْكُورًا﴿١٩﴾
مومن وی	نو هم دغه خلق دی	دی	کوششونه د هغوئ	د قدر قابل -

د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 144 : سورة الأسرا – ايات 11-25

كُلًّا	نُّمِدُّ	هَـٰؤُلَاءِ	وَهَـٰؤُلَاءِ	مِنْ عَطَاءِ	رَبِّكَ	وَمَا	كَانَ
هر يو له	مونږ مدد ورکوؤ	هغوئ له (هم)	او هغوئ له (هم)	د ورکړے نه	ستا د رب	او نه	ده

عَطَاءُ	رَبِّكَ	مَحْظُورًا﴿٢٠﴾
عطا / ورکړه	ستا د رب	منع شوی -

انظُرْ	كَيْفَ	فَضَّلْنَا	بَعْضَهُمْ	عَلَىٰ بَعْضٍ	وَلَلْآخِرَةُ
اوګوره	څنګه	فضيلت ورکړے دے مونږ	د هغوئ څنو له	په څنو باندِ	او يقيناً آخرت

أَكْبَرُ	دَرَجَاتٍ	وَأَكْبَرُ	تَفْضِيلًا﴿٢١﴾
زيات لوئ دے	په درجه کښِ	او زيات لوئ دے	په فضيلت کښِ -

لَّا	تَجْعَلْ	مَعَ اللَّهِ	إِلَـٰهًا	آخَرَ	فَتَقْعُدَ	مَذْمُومًا	مَّخْذُولًا﴿٢٢﴾
مه	ته جوړوه	سره د الله	اله	دويم	ګنی ته به کښېنې	ملامته شوے	بے يار او مددګار -

وَقَضَىٰ	رَبُّكَ	أَلَّا	تَعْبُدُوا	إِلَّا	إِيَّاهُ	وَبِالْوَالِدَيْنِ
او فيصله کړی ده	رب ستا	چه مه	تاسو عبادت کوئ	مګر	صرف د هغه	او د مورو پلار سره

إِحْسَانًا	إِمَّا	يَبْلُغَنَّ	عِندَكَ	الْكِبَرَ	أَحَدُهُمَا	أَوْ
احسان کوئ	که چرے	هغوئ اورسی	ستا سره	بوډاوالی ته	په هغوئ دواړو کښِ يو	يا

د قرآن نور

پنځلسم جز – درس 144 : سورة الأسرا – ايات 11-25

كِلَاهُمَا	فَلَا	تَقُل	لَّهُمَا	أُفٍّ	وَلَا	تَنْهَرْهُمَا	وَقُل
هغوئ دواړه	پس مه	ته وايه	د هغوئ دواړو دپاره	اُف	اومه	ته رټه هغوئ دواړه	او وايه

لَّهُمَا	قَوْلًا	كَرِيمًا﴿٢٣﴾
هغوئ دواړه	خبره	د عزت -

وَاخْفِضْ	لَهُمَا	جَنَاحَ	الذُّلِّ	مِنَ الرَّحْمَةِ	وَقُل	رَّبِّ
او ښکته کړه	د هغوئ دواړو دپاره	مټې	د عاجزئ	د رحمت سره	او وايه	اے خما ربه!

ارْحَمْهُمَا	كَمَا	رَبَّيَانِي	صَغِيرًا﴿٢٤﴾
رحم اوکړے په دے دواړو	لکه څکه چه	دے دواړو ځما پالنه کړې وه	په وړوکوالی/ په کوچنی والی -

رَّبُّكُمْ	أَعْلَمُ	بِمَا	فِي نُفُوسِكُمْ	إِن	تَكُونُوا	صَالِحِينَ
رب ستاسو	زيات پوهيږی	په هغه څه چه	ستاسو په ذړونو کښ دی	كه چرے	يئ تاسو	نيكان

فَإِنَّهُ	كَانَ	لِلْأَوَّابِينَ	غَفُورًا﴿٢٥﴾
نو يقيناً هغه	دے هغه	د رجوع كولو والو دپاره	ډير بخښنے والا -